

PAC 4: “TREBALL EMPÍRIC SOBRE EL RECORD D’UN TEXT”

1A)

	Record immediat	Record als 10 minuts	Record a les 24 hores
Condició 1 Amb títol	60%	46,66%	26,66%
Condició 2 Sense títol	46,66%	33,33%	20%

1B) Si, el percentatge d’ idees recordades varia d’ un subjecte a l’ altre, podem observar clarament, com la presència del títol fa que el subjecte 1 tingui molta més capacitat de record, ja que pot relacionar el que diu el text amb un fet concret, l’ enviament d’ una carta, això fa que hi hagi una associació d’ idees entre el títol i el que diu el text que permet tenir més facilitat a l’ hora de recordar el text, podem observar que els seus percentatges, son més elevats en totes les condicions (60%,46,66%,26,66%) que el de la persona 2 (46,66%, 33,33%, 20%). També observem, que en ambdues condicions, és veu una clara afectació de la demora en la memòria. Mentre que immediatament, el record es bastant elevat (60% subjecte 1, 46,66% subjecte 2) a nivell que es va produint la demora es passa a una fase d’ oblit més marcada, als 10 minuts ja no recorden molta cosa (46,66% i 33,33%) i a les 24h l’ oblit és molt marcat (26,66% i 20%). Pel que podem concloure que tant la presència o no del títol i la demora afecten al record i per tant, al percentatge d’ idees recordades

1C) Els resultats que he obtingut, son molt semblant al de la taula 2, els resultats de la demora de la taula 2, no son tan àmpliament significatius com els de la Taula 1, mentre que els percentatges amb títol de la taula 1 (60%, 46,66% i 26,66%) ens trobem que a la taula 2, els percentatges (61,07%, 60% i 56,33%) ens indiquen que no es produeix tan d’ oblit en la demora. Els factors que poden haver influït en aquest fet son diversos: des de *variables temporals*, ja que entenem la memòria com un procés que implica fases, primer hi ha una fase i després una altra; aquest pas d'una fase a una altra implica temps. **Les activitats i estratègies utilitzades**, que es fan servir per processar l’ informació, es a dir, de quina manera es codifica i es recupera l’ informació, **com més rica és l'empremta que deixem en la nostra memòria el record serà millor, això equival a dir, que com més codis li posem, com més detalls codifiquem, més camins d'accés tindrem en el moment de la recuperació.** *El subjecte*: cada subjecte te unes capacitats, habilitats i característiques que poden ser diferents(edat, sexe...) i això influeix en els resultat. *el context de recepció i recuperació*: En el moment de la recepció o la recuperació, el subjecte està immers en aquest context, tan intern, **En aquest sentit, els subjectes altament estressats, amb un alt grau d'activació, no acostumen a executar bé les tasques de memòria, com la nostra persona de la condició 1;** com extern, **(La idea fonamental és que serà millor recuperar-la en les mateixes condicions en què es va codificar).** el que pot influenciar el resultats. Aquests fenòmens han estat coneguts d'una manera molt general com *aprenentatge dependent de l'estat* i s'explica principalment pel fet que els estímuls contigus, és a dir, els que apareixen junts en la informació específica que codifiquem, també són registrats i codificats en la nostra memòria, i es converteixen en bones claus o indicis per a recordar, com manifesta la subjecte 1 a l’ entrevista quan li demanem la seva forma de recordar. *El tipus d’ informació que s’ ha d’ emmagatzemar*: Hem de tenir en conte que la informació a emmagatzemar també té unes característiques concretes(estructura física, grau de dificultat, modalitat(visual, auditiva...)) que poden alterar les dades obtingudes, de manera general es pot dir que **com més significatiu és un material s'adquireix i es reté millor, amb la qual cosa la seva recuperació és millor, i les**

característiques de recuperació de la prova de record: La recuperació de la informació dependrà del **tipus de tasca** que s'ens exigeixi per recuperar aquesta informació (record, reconeixement, reaprenentatge...) ja hem vist a altres pacos, que per exemple, el record amb claus, dona millor resultat que el priming. Per tant, poden dir que aquesta prova de record lliure també influenciarà els resultats obtinguts, sobretot, pel que fa al record de la persona 1 (que té el títol del text) en front a la persona 2 (que no el té i per tant, li resulta més complicat recordar). **Aquests factors poden ser controlats a nivell metodològic**, escollint per exemple subjectes del mateix sexe i en condicions similars (nivell d'estudis, història de vida, professió), e **igualant totes les variables el més possible** (context, subjectes, hora en que es va realitzar...) això és el que jo vaig procurar, encara que hi ha alguna variable, com l'estrès (variable de context intern) de la persona 1 que no podia ser controlada en comparació amb l'altre persona que no ho patia, encara així, penso que els resultats, a nivell comparatiu, haguessin estat els mateixos, simplement que els percentatges de la persona 1, serien més elevats.

2A) Pel que podem veure amb els resultats de les Taules 1 i 2, i els comentaris realitzats per els subjectes de la prova a l'entrevista, podem detectar fàcilment com la **memòria semàntica**, en aquest cas, **no ha funcionat amb xarxa, com contempla el model TCL**, sinó que més bé, pot ser aplicable en aquest cas el **model de trets**. Sabem que la **memòria episòdica**, representa fets o successos que contempnen detalls de la situació viscuda i no només el significat. Mentre que la **memòria semàntica** té en conte els significats de les paraules i les relacions entre aquests formant una espècie de diccionari mental. En el cas dels nostres subjectes 1 i 2, podem dir que la **memòria episòdica** no ha estat emprada per res, el subjecte 1 recordava analitzant i repetint-se les frases, **als dos casos, s'ha fet ús de la semàntica**, el subjecte 2, per recordar intentava relacionar el que escoltava amb un concepte o significat que ell sàpigues, per tant **feia ús de la seva memòria semàntica**. Podem dir que s'ha utilitzat el **model de trets** per recordar, aquest model, treballa amb la suposició, que el que defineix una categoria son un conjunt de trets, una llista associada d'atributs defintoris i característics que, determinen quins exemplars poden formar part de la categoria esmentada i quins no. El text, que nosaltres llegim, és un conjunt de trets del que significa escriure una carta, i és identificat pel subjecte 2, que sap que son un conjunt de trets però no pot dir a que fan referència, mentre que el subjecte 1, té més fàcil l'associació d'aquests trets ja que al saber el títol, coneix a que fan referència. Aquests **trets son característics**, ja que defineixen les propietats que solen acompanyar a l'element característic de "l'enviament d'una carta". Aquest model, com podem veure en el subjecte 1, posa en marxa **una comparació d'atributs per verificar** que corresponen a l'enviament d'una carta, assignant-ho com a **valors de similitud general**. La subjecte 1 mostra un **encavalcament prou fort** per superar el **criteri de similitud**, percebent ràpidament que el que és llegeix correspon a l'enviament d'una carta. En canvi el subjecte 2, al no tenir el títol, no pot identificar que siguin trets característics de l'enviament d'una carta i no pot fer una comparació d'atributs, pel que no pot assignar els valors de similitud, encara així cal dir, que en alguna de les seves propostes (embalatge) està força a prop de la definició, però sense la seguretat del que és, la memòria semàntica no pot finalitzar aquest procés. Tot això també ho podríem explicar des de el punt de vista dels esquemes, com a xarxes de coneixement contextual, ja que son unitats de coneixement que estan estructurades entorn de situacions particulars, com és el cas de l'enviament d'una carta. Al activar-se l'esquema, es recluten tots aquells coneixements que son pertinents per la tasca i es posen al seu servei, on l'esquema cognitiu, proporcionaria al subjecte 1, les claus per interpretar la situació concreta.

2B) Al subjecte 1, ens trobem que al record immediat descriu la situació de la següent forma: *"Perquè la carta arribi al seu destí, has d'omplir correctament les dades, sinó et serà*

retornada, s'ha de tenir en compte que els llocs d'enfora tenen més costos, hi ha que revisar les dades, tenir-les clares i apuntar-les per no oblidar-se i fer més via" Des de el punt de vista dels **esquemes, com a xarxes de coneixement contextual**, podem dir, que aquests **son unitats de coneixement que estan estructurades entorn de situacions particulars**, com és el cas de l'enviament d'una carta. **Al activar-se l'esquema, es recluten tots aquells coneixements que son pertinents per la tasca i es posen al seu servei**, on l'esquema cognitiu, proporcionaria al subjecte 1, les **claus per interpretar la situació concreta**. Així pues, observem clarament com aquesta forma de recordar, **implica la coordinació e interacció de tots els coneixements emmagatzemats al sistema cognitiu**, i com hi ha una **relació directe entre una situació particular**, que és l'enviament d'una carta **i el que implica realitzar aquesta acció**. Dons, podem dir, que el fet d'enviar una carta, té un esquema de funcionament determinat amb una estructura clara i permanent (posar les dades correctament, apuntar-les...) pel que no hem d'improvisar, ja que aquestes circumstàncies estan escrites a la nostre **memòria a llarg termini** i es corresponen a un **guió après**.

3A) **Ebbinghaus**, amb els seus experiments analitza l'evolució temporal de la memòria i amb això crea la **corba de l'oblit**: Segons l'autor, **l'oblit ocorre ràpidament al principi, però després s'ententeix**, i encara que en múltiples experiments això ha estat verificat, al nostre cas, **no podem dir que això és compleixi**, ja que hi ha una disminució molt elevada als dos subjectes de oblit. Mentre que Ebbinghaus planteja que l'interval de retenció, que sol ser la primera hora, el percentatge retingut disminueix considerablement, al nostres casos, podem dir que ha passat en el subjecte 1, de un 60% a un 46,66%, implicant una diferència d'un 13,34%, al subjecte 2 passem d'un 46,66% a un 33,33%, una diferència d'un 13,33% amb el record immediat i als 10 minuts, percentatges i diferències que semblen importants i significatives, pel que es podria dir, que aquesta primera part de corba de l'oblit si es compleix, el que passa es que la segona part, on Ebbinghaus diu que l'oblit s'ententeix després, i a la seva corba no hi ha gaire diferència entre els primers 20 minuts i les 24h, al nostre experiment, ens trobem que **hi ha una gran diferència i que s'ha produït un oblit ben significatiu en aquest marge de temps**: el subjecte 1 ha passat del 46,66% a un 26,66% (20% de diferència, més que al primers moments) i el subjecte 2 ha passat d'un 33,33% a un 20% (13,33% de diferència, gairebé igual a la fase anterior), pel que no podem dir que el que diu Ebbinghaus a la seva corba de l'oblit es compleixi en aquest cas. Mentre que a la taula 2, aquest aspecte seria igual a la condició 2, però no a la condició 1, si podríem dir que seria possible que es compleixi el que diu Ebbinghaus, ja que la diferència entre el record als 10 minuts i a les 24h es inferior al 4%, però molt poc. Tal vegada, aquests resultats si podem ser explicats si ho contemplem des de la **teoria de Barlett**, ja que segons aquest, **amb el transcurs del temps, els subjectes tendien a reduir progressivament l'història i fer-la més coherent amb els seus propis coneixements, s'ometen detalls o elements que no encaixen amb les expectatives del subjecte**. A la taula 2 aquest fet no son comprovables, ja que no tenim cap tipus de dades quantitatives, en canvi al nostre experiment, que es molt paregut, als que feia Barlett, podem dir que sí es compleix, encara que només amb el subjecte 1, que coneix el títol, al saber de que tracta el text, **la seva memòria pot funcionar com un esquema, té la situació i els elements, mentre que el subjecte 2 només té els elements**. Per tant, **el subjecte 1 si que ha omès detalls o elements que no encaixen del tot amb l'esquema que te de l'enviament d'una carta, com per exemple, mentre que al record immediat, parla d'elements com "fer més via, o tenir en compte que els llocs d'enfora tenen més costos"** aquests, s'ometen al cap de 10 minuts i més elements encara al cap de les 24h. De fet, en crida l'atenció, que la subjecte 1, emprava un **sistema mnemotècnic** que té relació amb el que feia Barlett, si bé no és exactament **una reproducció repetida**, ella diu que per recordar es repeteix les frases que recorda constantment, perquè això li facilita el accedir a altres informacions del text que no recorda tan clarament *"Vaig repetint-me les*

frases que record i hem solen sorgir les altres, sobre tot si record les del principi i el final, son claus per mi”

3B) Entenem l' **oblit** des de una fallada general en el procés de memòria que es posa de manifest en el moment que hem de recuperar l' informació. En el cas del nostre experiment, això podria entendres des de la **teoria del desús**, que diu que els records s' esvaeixen amb el simple pas del temps, ja que al no practicar aquesta informació amb la **lleï de l' exercici**, la connexió no es reforça i l' informació s' acaba perdent, com passa aquí. També podria relacionar-se amb la **teoria de l' interferència**, però en aquest cas, a mi no hem sembla tan evident, i tampoc ho podem demostrar, ja que no sabem en 24h de temps si han adquirit una nova informació que es pugui superposar o interferir en la informació anterior d' una forma concreta i tan evident, per tant, per contrastar-ho hauríem de fer altres proves a l' experiment. Pel que fa a **Tulving** i la seva **hipòtesis de especificitat de la codificació**, la diferència entre el record i el reconeixement ve donada per les **claus de recuperació** que es faciliten a la tasca, en el nostre cas, els dos subjectes tenen les claus que els proporciona el context, però el subjecte 1 disposa d' una clau de la que no disposa el subjecte 2, que és el títol del text, fet que permet recuperar l' informació més ràpidament i més acertadament obtenint així, un millor resultat que el subjecte 2. Segons Tulving, la **codificació determina la traça** de la memòria i aquesta determina l' **eficàcia de les claus de recuperació**, la traça és el vincle entre les condicions de la codificació i el medi de la recuperació. Al subjecte 1, observem que aquesta traça és forta pel que permet millors resultats que en el subjecte 2 on la traça no està definida i no té on recolzar-se. Encara que **Tulving** propugna que **el record és un producte combinat de l' informació emmagatzemada en el passat amb el present**, en els nostres subjectes, no n' hi cap que faci referència a l' utilització de cap tipus d' aquestes informacions passades, a les entrevistes, les imatges per recordar son de la situació actual i al subjecte 2, empra els seus coneixements per relacionar el text amb un fet determinat però no empra cap tipus d' informació passada per recordar, com diu a l' entrevista. *“He fet servir les imatges que m'anaven sorgint quan escoltava, el que feia que recordés el que es deia en aquell moment”*.

4A) Tots sabem, que a la memòria es donen diferents processos, entre ells ens centrarem en el **procés de codificació**. Aquesta, és el conjunt de processos necessaris per a l' emmagatzematge de la informació en la memòria, la informació que rebem pels nostres sentits es transformada en un altre tipus d' informació que pugui assimilar la nostre memòria. En el qüestionari dels subjectes 1 i 2, podem veure com l' acte de codificar l' informació implica una sèrie d' accions conscient, encara que el context, tan intern com extern, l' olfacte, el que es toca, etc. els pot ajudar a codificar l' informació, els nostres subjectes utilitzen altres formes de codificació: En aquest cas, el subjecte 2, per exemple, explica que mentre anava escoltant li sorgien diferents **imatges**, per tant podem dir que **usa imatges en el seu procés de codificació**: *“he fet servir les imatges que m' anaven sorgint quan escoltava”* Aquest mateix subjecte, ha hagut de fer un **esforç cognitiu**, ja que intenta esbrinar a que fa referència el text, però sense el títol, no li ha servit gaire per retenir l' informació, podem determinar que ell està generant informacions en el moment que crea les imatges per fer la codificació de la informació. Un altre procés de codificació conscient que fa ambdós subjectes, és **el de repàs o repetició**, manifestats pel subjecte 1 quan diu *“He revisat poc a poc el record de la lectura, o Vaig repetint-me les frases”*

4B) Per una part, podem dir que tots dos subjectes empen un **format de representació analògic**, ja que els dos **fan ús d' imatges**, la persona 1 la meua imatge llegint el text, mentre que la persona 2, les imatges que ell mateix crea per donar un nom al text. També empen un **format digital**, quan **es repeteixen l' informació**, o les frases que han sentit, el que els permet passar a una recuperació de altres informacions. Pel que podríem dir

que el més aplicable en aquest cas és la **teoria del doble codi de Paivio**, ja que ens trobem amb dos subjectes que empenen tant les imatges, com les paraules, per tant hi ha un doble sistema de codificació (imaginatiu i verbal). La persona 1, empra una imatge visual, ja que quan hem recordat a mi llegint el text, es definiria així, mentre que la persona 2, crea imatges que tinguin relació amb el que està escoltant per tant, podem dir que empra una **representació proposicional**, que encara que ho sol fer **la ment de manera inconscient**, al nostre cas, el subjecte sí es conscient de que ho fa, perquè intenta relacionar els conceptes que sent amb alguna imatge que els pugui dotar de significat.

4C) Hi ha altres operacions que i representacions que es podrien haver emprat a nivell inconscient, per exemple, a la fase de codificació, a nivell inconscient, es ben segur que hi ha hagut **altres estímuls sensorials que han ajudat a fixar l'informació**, com els estímuls **auditius, olfactivs, tàctils**, l'informació que es percep dels **context intern i extern** que farà que la traça sigui més forta o més feble a l'hora de retenir l'informació. Pel que, observem que **hi ha una representació mental sempre**, sigui conscient o inconscient, ja que sempre processem qualsevol tipus d'estímul, i la nostra ment treballa amb estructures mentals, que són els símbols, per interpretar i donar sentit a les nostres percepcions. Un altre processament que podria ser emprat són els **mapes cognitius**, ja que aquests, estan destinats a la representació espacial de territoris, i com el context és a un territori concret, podrien estar accionats, **encara que no es gaire rellevant, l'utilització de mapes cognitius en aquest experiment**, ja que només s'empraria per arribar al despatx. Les altres representacions, ja s'han parlat en la pregunta anterior.

5) En el cas 1 on hi ha una lectura d'un text, amb títol, **la memòria operativa o de treball**, en tenir un límit determinat anirà treballant uns processos i d'altres per poder funcionar correctament, aconseguint que puguem quedar-nos amb el significat del text i així poder repetir-ho.

Així, veiem com en estar formada la memòria de treball per tres sistemes: **l'executiu central (responsable de processar i emmagatzemar temporalment la informació)**, el **llaç articulador i l'agenda visuoespacial**, que aniran interrelacionant-se per aconseguir la meta del record. **L'executiu central pot delegar funcions d'emmagatzematge** als altres dos sistemes de manera que quan ens trobem amb molta informació o moltes oracions l'executiu central delega informació sobre els altres dos de manera activa, per exemple **al llaç articulador** per recordar les paraules a través del seu magatzem fonològic ja que la informació a arribat de forma auditiva i reactivar les mateixes dins d'un procés de control articulador, que realimenta el magatzem fonològic per a que així la informació rebuda es mantingui tot el temps que se estigui executant aquest procés. Pel que aquí veiem com en estar en funcionament **el llaç fonològic** de manera constant el record immediat és del 60%, a mesura que aquest no sigui constant el record anirà en detriment. De tot el dit anteriorment no s'ha de pensar que siguem capaços de fer-ho tot alhora i la nostra resolució sigui la mateixa. D'altra banda també en la memòria de treball podem comptar amb **l'agenda visuoespacial**, en donar-nos el tema, del que ens diuen ens creem una imatge del mateix, el que ens ajudarà, d'una altra forma a recordar.

L'executiu central a través de l'atenció pot exercir un control voluntari i estratègic per al processament de la informació i distribució de recursos, per poder activar així la memòria a llarg termini, d'aquesta manera en parlar de l'enviament d'una carta, la memòria de treball es posa en marxa i ens facilita el record o més aviat, en el control de flux de la informació recuperem aquest record.

Cal tenir molt en compte que **els recursos de l'executiu central són limitats** i per tant és possible que en aquest experiment a l'hora de memoritzar en un primer moment ho fem

dins del que anomenariem procés controlat, estem pendents, ens fixem en el que ens diuen, intentem saber alhora que ens estan parlant perquè ens sigui més fàcil recordar, d'aquesta forma tenim una concentració (**atenció sostinguda**) que és la capacitat d'atendre només un estímul determinat, ignorant la resta d'estimulació present. Així veiem l'atenció com a concepte cognitiu, com un tipus de pensament conscientment dirigit en aquest cas al record de lo sentit. Pel que hi ha, **un procés atencional** on el que es marcaria és l'interès del subjecte, així en aquest cas observem un subjecte que no té la seva atenció dividida en diversos processos sinó que se li dóna un espai perquè es focalitzi en el record i a més el subjecte té la consciència de voler fer-ho (recordar) ja que es **troba dins d'un processament controlat** com ja havíem dit abans.

6) La lectura és una activitat cognitiva que inclou tant habilitats de baix nivell, com pot ser la discriminació visual de les lletres, com habilitats d'alt nivell, com pot ser la comprensió del llenguatge. Així veiem, com per a aquesta comprensió lectora és imprescindible la **memòria de treball** ja que la recuperació del lèxic, l'anàlisi sintàctica o la integració temàtica es fa des de l'esmentada memòria de treball (*Daneman i Carpenter, 1980*).

D'aquesta manera veiem com diferents estudis ens diuen que nens de 5 anys utilitzen **el llaç fonològic, l'agenda visuoespacial i l'executiu central** per igual, cosa que canvia, en quedar l'agenda visuoespacial en un paper secundari en passar als 6 anys amb una estratègia de lectura alfabètica.

Amb tot això, veiem que les aplicacions educatives que podrien derivar d'aquests processos podrien ser, per una part, el fet que dins de la lectura logogràfica s'utilitzen els tres components de la memòria de treball, per la qual cosa es podria fomentar d'alguna manera el fet que l'agenda visuoespacial no quedés relegada pel nostre sistema d'escriptura, d'altra banda, podríem veure com a l'aplicació educativa que **el llaç fonològic** pot ser el principal modulador de l'aprenentatge de la lectura, ja que hi ha dades que ens diuen que la consciència fonològica es va desenvolupant a mesura que s'aprèn a llegir, per la qual cosa l'aprendre a llegir es converteix en una aplicació educativa important ja que en desenvolupar el llaç fonològic podem fomentar una major amplitud de memòria.

Després de haver dit tot això, podem veure com una manera de afavorir la comprensió lectora des del **punt de vista de la psicologia cognitiva** serà que el fet de construir determinats **processos e imatges**, gràcies a la memòria, afavoreixen l'aprenentatge de la lectura, facilitant així inclòs, les estratègies d'aprenentatge que s'usen per aquest ensenyament, com be podrien ser el **modelatge metacognitiu**, que permeti adonar-se del conjunt d'activitat que comporta el procés de llegir i abandonar idees simplistes, comparar el procés d'un expert amb el seu i prendre consciència de la seva pròpia actuació davant la lectura, conèixer un conjunt de procediment útil per resoldre problemes de comprensió i constatar que els experts també s'equivoquen.

ANNEXE:

Aquest experiment s'ha realitzat a un despatx d'un psicòleg, en un ambient relaxat, sense renou i amb música instrumental harmònica de fons per facilitar el procés de record. No hi ha hagut cap tipus d'interrupció ni fet que hagi alterat la feina.

Els subjectes per l'experiment, han sigut dos psicòlegs del centre de psicoteràpia en el estaven, encara que cap d'ells estava al seu despatx per realitzar aquesta prova empírica. El subjecte nº 1 es una dona de 56 anys, amb 3 llicenciatures universitàries i dos doctorats, està vivint ara mateix una situació que ella defineix com estressant, fet que pot alterar els resultats que ella tindria en condicions normals.

El subjecte nº2 és un home de 45 anys, coordinador d'un Servei d'atenció a víctimes de violència de gènere. És Treballador Social i psicòleg i fa 15 anys que exerceix, personalment, està vivint un bon moment, acaba de ser pare per tercer cop.

L'aplicació es va realitzar en dos parts, la primera part (lectura del text, entrevista, record immediat i 10 minuts) es va realitzar amb una hora, temps més que suficient. La segona part, que es va realitzar al dia següent (record 24h) es va realitzar amb uns 30 minuts, on es va donar un marge ampli perquè podessin recordar amb tranquil·litat.

Condició 1, persona 1:

- Lectura del títol
- Lectura del text
- Petició de valoració del grau de dificultat del text
 - Molt fàcil
- Petició de record immediat
 - Perquè la carta arribi al seu destí, has d'omplir correctament les dades, sinó et serà retornada, s'ha de tenir en compte que els llocs d'enfora tenen més costos, hi ha que revisar les dades, tenir-les clares i apuntar-les per no oblidar-se i fer més via.
- Petició de record al cap de 10 minuts
 - Perquè la carta arribi al seu destí hi ha que omplir correctament les dades, sinó serà retornada, hi ha que revisar les dades, i apuntar-les per fer més via i no oblidar-se.
- Aplicació del qüestionari
 - 1) *Com has fet per a recuperar les idees del text?*
 - He revisat poc a poc el record de la lectura
 - 2) *T'ha vingut alguna imatge mentre ho escoltaves o en el moment de recordar-lo?*
 - Sí, la teva llegint el text, era nítida i clara
 - 3) *Què has fet per a recordar la informació? Anaves repetint-te la informació segons l'escoltaves? Has emprat intencionalment algun truc per a recordar?*
 - Vaig repetint-me les frases que record i hem solen sorgir les altres, sobre tot si record les del principi i el final, son claus per mi.

4) *Què t'ha estat més difícil de recordar? T'has encallat en algun punt?*

-El més difícil de recordar, crec que encara no ho he recordat... jajaja... M' he encallat, perquè soc conscient de que falten moltes coses del text i no m' agrada.

5) *Creies que anaves a recordar més o menys del que has fet?*

-Creia que anava a recordar molt més.

6) *Com creus que podries haver recordat més coses?*

-Prestant més atenció, suposo.

- Petició de record a les 24h

-El text era sobre l' enviament de cartes, per enviar-la un ha de escriure be les dades, sinó li serà retornada, a més, ha de tenir en conte que si ho envia lluny els costos son majors...(pensa una estona) i no m' en puc enrecordar de res més!!! Que trist!!! Tinc demència prematura!!!

Condició 2, persona 2:

- No es fa lectura del títol
- Lectura del text
- Petició de valoració del grau de dificultat del text

-Molt difícil

- Petició de record immediat

-hi ha que escriure be les dades, hi ha que localitzar-les, apuntar-ho per no oblidar-ho, els costos son en funció de distància i pes, comprovar que tot estigui be, sinó hauràs de tornar a començar, cada cosa al seu lloc.

- Petició de record al cap de 10 minuts

-Cada cosa al seu lloc, sinó has de tornar a començar, les dades has d' estar ben escrites, apunta per no oblidar.

- Aplicació del qüestionari

1) *Com has fet per a recuperar les idees del text?*

-He intentat rememorar la lectura

2) *T'ha vingut alguna imatge mentre ho escoltaves o en el moment de recordar-lo?*

-Diferents imatges que hem sorgien mentre anava escoltant el text sobre el que podia descriure, intentava saber el significat, a que feia referència el que anava escoltant (processos d' aprenentatge, embalatges...)

3) *Què has fet per a recordar la informació? Anaves repetint-te la informació segons l'escoltaves? Has emprat intencionalment algun truc per a recordar?*

-He fet servir les imatges que m' anaven sorgint quan escoltava, el que feia que recordés el que es deia en aquell moment.

4) *Què t'ha estat més difícil de recordar? T'has encallat en algun punt?*

-Si... una mica. Tinc imatges de les que no aconsegueix extreure el que escoltava en aquell moment.

5) *Creies que anaves a recordar més o menys del que has fet?*

-M' ho esperava així...

6) *Com creus que podries haver recordat més coses?*

-Sabent a que feia referència al text.

- Petició de record a les 24h

-Sé que era algo sobre tenir les dades correctament, sobre apuntar per no oblidar-se, però ara mateix no recordo res més...